

[Landbrugsministeren.]

ikke alle de vanskeligheder, der var talt om.

Så lige til slut en enkelt bemærkning til hr. Jens Chr. Christensen, der mener, at landbrugets venner her i salen er let talt. Jeg ved ikke, hvilken vurdering der lægges til grund, men jeg ved, at vurderingen i alle tilfælde ikke kan bruges med henblik på kornloven. Den kornlov, vi vedtog sidste år, var absolut ikke landbrugsfjendtlig, og jeg synes, det er helt urimeligt og uberettiget at bruge den vending, at landbruget kun har få venner her i folketinget, netop når vi diskuterer kornlov.

Svend Haugaard: Hr. Jens Chr. Christensen sagde næsten grædende, at der i det danske folketing var meget få venner af det danske landbrug. Ja, der er i hvert tilfælde kun få venner af den lille udsøgte kreds, som har det sådan, at den skal have en række fordele på de mange producenters bekostning. Den kornordning, vi fik i fjor, betales i høj grad af dem, som hr. Jens Chr. Christensen her i dag har så forfærdelig ondt af, nemlig dem, der omsætter deres avl i egen bedrift.

Nu talte hr. Jens Chr. Christensen om sæsonsvingninger, om at man sælger sit korn og så gradvis køber det tilbage igen. Jeg sagde før, at det var en meget dyr og en lidt meningsløs ordning, men det bliver jo sagt, at den er nødvendig, fordi man er i likviditetsvanskeligheder. Jeg er da klar over, at der er en hel del, som sælger deres korn lige efter høst, og det er jo fremmet noget af, at man i dag i højere grad end før ikke bruger den rene kornvare i produktionen, men i høj grad bruger den som iblanding; så falder man for fristelsen og afleverer sit korn, og så køber man det tilbage som forskellige former af blandinger. Men hvis man vil hjælpe på det punkt — og det er muligt, at der nok er grund til at se på det — var det da bedre, om man støttede muligheden for, at man gennem grovvareforretninger kunne aflevere sit korn om efteråret, og så, efterhånden som det iblandes, tage det tilbage igen; og hvis det er nødvendigt med en vis långivning over for sådanne grovvareforretninger, er det da i hvert fald et spørgsmål, som vi kan se på. Det vil være væsentligt fornuftigere end forslaget her.

H. C. Toft: Jeg tager ordet i anledning af, at landbrugsministeren gav udtryk for, at det konservative folkeparti ikke var enig om sidste års kornordning. Der tager den højtærede landbrugsminister ganske fejl. Vi stillede sammen med partiet venstre ændringsforslag til kornlovsforslagets anden behandling gående ud på, at man skulle bevare brødkornsordningen i år. Vi stillede alene, det konservative folkeparti alene, et ændringsforslag til tredje behandling; hvorefter loven skulle tages op til revision i denne folketingsssamling med henblik på at få en brødkornsordning i år; det var motive-ret med, at vi mente, det var forkert, at brødkornsordningen faldt væk. Derfor må det bero på en erindringsforskydning hos landbrugsministeren, når han er kommet til den opfattelse.

Når landbrugsministeren så tilmed i dag og for anden gang går på talerstolen og argumenterer med, at man har haft nogle brødkornsordninger, der har betydet, at alt for store arealer er blevet tilsæt med brødkorn, og at det har været dyrt for staten, synes jeg nu ærlig talt, at landbrugsministeren slår sit eget parti i hovedet, for hvis landbrugsministeren og socialdemokratiet havde fulgt de synspunkter, som vi har forfægtet, og for år tilbage havde hævet basisprisen for foderkorn op på niveau med brødkornsprisen, havde man jo ikke stået i den misere, at man havde fået de store arealer tilsæt med brødkorn, hvad jo har kostet staten så mange penge.

Det lovforslag, som vi her sammen med venstre har fremsat, med en brødkornspris, der er nogenlunde på niveau med basisprisen på foderkorn, og hvor man har garanti for, at man kan komme af med brødkorn til de foreslåede priser, betyder ikke en animering til tilsåning af store arealer, fordi forskellen i prisen ikke er så stor. Derfor vil jeg gerne yderligere sige, at hvis man ikke følger vore synspunkter om at gennemføre en brødkornsordning, får man også i forhold til sidste år, hvor kornpriserne, som landbrugsministeren siger, nogenlunde fulgte den basispris, der var sat, efter den næste høst, altså høsten i 1966, ikke alene et udbud af foderkorn, men man får også et stort udbud af brødkorn. Det vil sige, at det samlede udbud bliver større, og det vil igen sige, at prisen bliver